

Как да помогнем на страдащите от недъга на пиянството

Ще поговорим за лечението на тази болест. Какво предприемат медиците, за да помогнат на хората, страдащи от недъга на пиянството? Общоприето е използването на всевъзможни дезинтоксикационни разтвори; психотропни средства, препарати, предизвикващи отвращение към алкохола посредством изработването на отрицателен условен рефлекс; общоукрепващи средства и витамини, както и много друго. Това е, що се отнася до тялото.

Квалифицираният психолог или психотерапевт се опитва да разкрие дълбинните психологически корени на възникването на пиянството, анализира характерологичните особености на човека, неговото семейство и социално-битови условия. След това специалистът дава съвети и препоръки, обучава човека как да се бори със стреса, да преодолява конфликти и т. н.

В редица случаи се провеждат различни психотерапевтични процедури, ефектът от които е толкова по-голям, колкото е по-силно съзнателното желание на самия човек да се освободи от това бреме и да се върне към пълноценния живот. Така психотерапевтът става своего рода спътник и помощник на пациента по този сложен път, който той непременно трябва да извърви сам.

Алкохолизмът и наркоманията (и други състояния на зависимост, т. нар. „адиктивни състояния“) са болест. Но те са преди всичко духовна болест. В основата на пиянството и употребата на наркотици стои духовната опустошеност, неудовлетвореността от живота, загубата на смисъла на битието. Православната църква смята пиянството за тежък грях. Оттук се разбира, че само с медицински методи не може да се помогне на страдащия (в този случай имам предвид класическата медицина, а не онази окултна практика, която сега се е „прилепила“ към наркологията и която - поради нейната голяма опасност и духовна пагубност - трябва категорично да се избягва).

Убежденията и медикаментите не са всесилни. За преодоляване на недъга е необходимо искрено разкаяние пред Бога в Тайнството на изповедта, в молитва към Пре-света Богородица и светите Божии угодници.

Злостното пиянство може да бъде следствие от влиянието на злите духове върху човека. Със Своето пришествие нашият Спасител не е унищожил напълно властта на дявола, а само е отслабил влиянието му върху хората и ни е дал средства да отблъскваме дяволските козни. Тези душеспасителни средства са вярата, призоваването на името на Спасителя Христос, молитвата, постът и, разбира се, светите Тайнства на изповедта и причастието. „Опълчете се против дявола, и той ще побегне от вас“ - казва апостол Йаков.

Впрочем в състоянието на алкохолен делириум („бяла треска“) хората виждат ужасяващи образи (ярки зрителни халюцинации, както тълкува тези явления психиатрията). При това всички виждат едно и също - бесове. Ако в сърцето на болния от алкохолизъм има място за Христовата вяра, то следва да му напомним, че е оплетен в мрежите на греха. Необходимо е да го запознаем с принципите на православната вяра, да му посочим примери на изцеление, което Господ дарява на разкаялия се грешник.

За всичко това трябва да говори православният лекар и да призовава Господ на помощ в изцелението на страдащите.

Ако родствениците на болния са вярващи хора, те трябва усърдно да се молят за него у дома и в храма, да се погрижат за осветяване на жилището (ако то не е осветено). Трябва да убеждаваме заблудения постоянно да носи нагръден кръст, да чете молитви, с вяра и благоговение да употребява светена вода.

Само с вяра и търпение, само чрез покаянието и Божията милост можем истински да се изцелим. Друг път няма.

Светителят Тихон Задонски пише: „Привикналият към тази пагубна страст трябва крепко да се въоръжи против нейното мъчителство, да бъде твърд и да не се поддава, да се моли и да призовава всесилната Божия помощ!“

Трябва да кажем, че именно така са изкоренявали пианството в православните общества на трезвеността. Условието за изцеление са били покаяние, молитва, четене на светото Евангелие, църковните Тайнства.

Преди революцията само духовенството издавало 32 (!) списания на тема трезвен начин на живот. Известно е колко голям бил приносът в това дело на днес прославения в лика на светиите цар-мъченик Николай II. И днес по молитвите към светия цар-мъченик Николай много страдащи от този недъг получават благодатна помощ и подкрепа.

При мен идват хора, наричащи себе си православни, с молба да им помогна да се избавят от пианството. Но когато стане дума за покаяние, за борба със страстите и пороците, самопреодоляване, стремеж към християнско благочестие, молитва, за съжаление, душите на някои от тях остават глухи и невъзприемчиви. Същевременно постоянно се чуват желанието да им назначат „силнодействащи инжекции“ или да им предпишат „някакви лекарства против водка“... Но лекарства „против водка“ не съществуват!!! Като правило тези срещи завършват безрезултатно и повторни посещения не се отбелязват. Разбира се, много е жалко, че се случва така.

Свещеното Писание за пианството

„...Нито крадци, ни користолюбци, ни пияници ... няма да наследят царството Божие“ (1 Кор. 6:10).

„Внимавайте над себе си, да не би сърцата ви да бъдат отегчавани с преяждане и пианство...“ (Лук. 21:34).

„...Да се държим благоприлично, без да се предаваме нито на срамни гощавки и пианство, нито на сладострастие и разпътство...“ (Рим. 13:13).

„Не бъди между ония, които се с вино опиват... защото пияницата и който се пресища, ще осиромашеят..." (Притч. 23:20,21).

„Вино и жени развратяват разумните..." (Сир. 19:2).

„Голямо тегло е предадената на пиянство жена, и тя не ще скрие своя срам" (Сир. 26:10).

„Към вино не се показвай храбър, защото виното мнозина е погубило" (Сир. 31:29).

„...Виното е тъга за душата, кога се пие много..." (Сир. 31:34).

„Излишна употреба на вино увеличава яростта на неразумния до препъване, като намалява якостта му и причинява рани" (Сир. 31:35).

По Божия милост много хора се изцеляват от недъга на пиянството

Лично са ми известни случаи на чудесни изцеления. Един мой познат, съзнавайки, че погива, се помолил на Небесната Царица. Извикал към нея от дълбините на душата си, от цялото си сърце, и мигновено получил избавление от пиянството. Започнал да устройва живота си по християнски, възкресил се. Сякаш се родил отново.

Недалеч от Москва, в град Серпухов, се намира Висоцкият мъжки манастир. Една от най-големите му светини е чудотворната икона на Пресвета Богородица „Неопиваща Чаша". Колко хора са намерили душевен мир тук и са се разделили с коварната напасть, знаят само Господ и Неговата Пречиста Майка! Те са множество.

Ето какво разказа за себе си дошлият при мен на прием мъж: „Пиех здравата. Лекувах се, опитвах се да се самоубеждавам, но без полза. Веднъж роднините ме посъветваха да отида в манастира при стареца, да взема благословение и да изпрося молитви. Подскочих от радост и веднага се съгласих. Срещата със стареца дълбоко ме трогна. На прощаване той ми каза само три думи: „Не пий вече". Каза ми това с добро чувство, от любов. Върнах се у дома и влечението ми към водката изчезна. Цял месец бях напълно трезвен. Наистина, после постепенно се върнах към своето, но сам съм си виновен. Трябваше да започна нов живот, а аз започнах да се срещам с предишните си приятелчета и пак взех да пия. Сега вече две седмици не пия, готвя се за изповед, а после, ако Бог даде, моят живот ще се промени към по-добро".

За това колко важна е помощта на пастира-духовник за преодоляването на тази греховна страст, убедително свидетелства един пример от житието на светия праведен Йоан Кронщадски.

Много трогателно разказва за един такъв случай на духовно възраждане благодарение на отец Йоан един занаятчия: „Тогавя бях на 22-23 години. Сега съм старец, но добре си спомням как за пръв път видях батюшката. Имах семейство, две дечица. Работех и пиянствах. Семейството гладуваше. Жената тайно просеше. Живеехме в бедна къщурка. Веднъж се прибирам

не много пиян. Виждам, седи един млад батюшка, държи на ръце малкия ми син и му говори ласкаво. Детето сериозно слуша. Все ми се струва, че батюшката беше като Христос на картината „Благославяне на децата“. Искях да ругая: ето, шляят се... но ласкавите и сериозни очи на батюшката ме спряха: досрамя ме. Наведох очи, а той гледа - право в душата гледа. Започна да говори. Няма да мога да предам всичко, което ми каза. Говореше за това, че при мен в къщурката е рай, защото където има деца, там е топло и хубаво, и за това, че не бива да заменям този рай със задимената кръчма. Не ме обвиняваше, не, той оправдаваше всичко, само дето на мен не ми беше до оправдания. Той излезе, а аз седя и мълча... Не плача, въпреки че отвътре ми иде да заплача. Жената гледа... И ето, оттогава станах човек..."

Молитва към светия праведен Йоан Кронщадски

Господи, погледни милостиво на Твоя раб (името), прелъстен от похотта на стомаха и плътското веселие; дай му да познае сладостта на въздържанието в поста и произлизащите от него плодове. Амин.

Изпитайте себе си

Помагайки на ближните да преодолеят това пагубно пристрастие, трябва да погледнем навътре в себе си. Не трябва ли да принесем покаяние за страданията, които изпитва нашият ближнел? Не сте ли виновни и вие в това? Родителите могат да си спомнят, че като на шега, са давали на подрастващия син или дъщеря да пие алкохол. Винаги ли самите ние сме били образец на трезвеност или умереност в употребата на вино? Вашият съпруг не е ли започнал да пие, защото вие дълго не сте искали да разрешите семеен конфликт? Няма ли повод за покаяние, ако вие, мислейки само за своите дела и грижи, не сте забелязвали, че чедото ви е изгубило интерес към учението, станало е хитро и лукаво, прибира се от дискотека с разширени или стеснени от употребата на наркотици зеници? Мисля, че винаги има повод за покаяние. Наложете си пост, усилете молитвата, изповядайте се и се причастете със светите Тайни.

Пазете душевния мир

Преодолявайки духовно страстта към пиянството, не бива да изпускаме от погледа си и душевните причини за нейната устойчивост. Отключващ момент за алкохолизирането може да се окаже някакъв конфликт (личностен или външен), продължителен стрес. Пиянството не е единственото следствие от душевната криза. Други последствия от конфликта могат да бъдат: наркомания, пушене, неврози, психосоматични заболявания (болести, възникващи на нервна почва), инфекциозна патология (чести простуди).

Извод: пазете душевния мир, учете се да общувате със себе си и с другите хора, прощавайте обидите, развивайте кротост и смирение.

Какво е важно да предприеме човек, който е решил да изкорени греховния недъг на пианството?

Ще изброим някои положения: Да осъзнае, че пианството е тежък грях. Да вземе сериозно, твърдо решение да не пие повече. Да не се поддава на уговорки и насмешки от страна на недоброжелателите и приятелчетата по чашка. Да обмисли варианти на поведение:

а) в трудни житейски обстоятелства;

б) на празнична трапеза, ако на масата има алкохол. Да се научи да се труди и да отпочива с полза за душата и тялото.

Да не прекарва времето в празност. Да се стреми да бъде полезен на хората.

Писмо

на игумен Никон (Воробъов) до злоупотребяващия с алкохол

„Скъпи С.! Привет!

Как живееш? Как е здравето ти? Много би ми се искало да се видя с теб и да побеседваме. Слушам, че ти продължаваш порядъчно да пиеш за своя най-голяма вреда. Какво очаква човека по този път? Сега ще ти напиша.

Ако не се бориш с този недъг, ти ще попаднеш под пълната власт над бесовете. Те ще те подтикват да пиеш все повече и повече, и чрез това ще разстройват нервната ти система. Ще станеш гневлив и раздразнителен. Леките в началото скандали ще стават все по-груби и продължителни. Парите няма да стигат, ще те изгонят от работа, ще трябва да продаваш вещи, да искаш пари назаем по най-унизителен начин, може би даже да крадеш. Гневът ще се усили до бесовска злоба, до желание да убиваш.

Бесовете, които досега са действали тайно, ще започнат да ти се явяват във вид на разбойници, диви зверове, змии и пр. После може да ти се явят и в собствения си безобразен, гнусен вид. Ако и тогава не се вразумиш, ще те накарат да извършиш някое тежко престъпление, например подпалване или убийство, а след това ще те доведат до пълно отчаяние и ще те накарат да свършиш със себе си. Ако със смъртта човек изчезваше напълно, бихме могли само да се радваме, че мъченията са свършили, но нали унищожение няма. Пияницата и самоубиецът от малките, временни страдания окончателно и навеки ще преминат под властта на бесовете в най-ужасната мъка, която не ще има край.

Както духовните хора, борещи се с греха и побеждаващи греховете, постепенно стават способни да чувстват отначало духовния свят, а след това да виждат ангели, така и предалите се на груби страсти, особено на пианство и разврат, ако не се покаят, ще виждат бесове и ще станат техни роби.

Дори само външният вид на духовния човек и на поробения от дявола ясно говорят за това докъде водят единият и другият път. „По плодовете им ще ги познаете“, - казва Господ.

Скъпи, мили, добри, умни С.! Опомни се: накъде отиваш? Ако още тук ти е тежко, то какво ще бъде след смъртта? Страстите, хиляди пъти по-силни, отколкото на земята, ще те изгарят като огън, без да имаш никаква възможност да ги утолиш. За изгубения живот, за извършените престъпления съвестта ще започне да гризе сърцето ти като незаспиващ червей. А съзнанието, че сам си се лишил от вечно блаженство в обществото на светите хора и ангелите, ще те терзае вовеки.

С, ако не можеш да оставиш пиенето, поне осъзнай, че постъпваш лошо, че погубваш себе си, обиждаш своите близки, оскърбяваш Господа. Осъзнай това, падай пред Господа поне веднъж на ден и Му казвай: „Господи, аз погивам, спаси ме, не допускай окончателно да погина. Господи, бъди милостив към мене, грешния“. Ако ежедневно казваш така от цялото си сърце, то Господ ще ти прости всички грехове и ще те спаси от гибел.

Пръв влязъл в рая разбойникът. Господ устроил така, за да поощри и насърчи нас, грешните. Милостивият Господ прощава всичко на искрено каещия се. Никой грешник не бива да се отчайва. Не казвай, че вече си погинал, това е бесовска мисъл. „Радост бива на небето и за един каещ се грешник“ - казва Господ. Той, нашият Спасител, е дошъл на земята, за да „подири и спаси погиналото“. Не се бой от бесовете. Ако те ти се явяват в някакъв вид - то призовавай името на Господ Иисус Христос и сам се кръсти. Не се отбранявай с нож или друго веществено оръжие: те не се плашат от това. Бори се с Божието име. „Обкръжиха ме, но с името Господне аз им се противих“, - ето как са се защитавали от бесовете истинските християни.

С, аз винаги те поменавам на молитва. Давам ти обещание, че на всяка Литургия ще изваждам частица за тебе и ще моля Господ да Те вразуми и да Ти помогне да се избавиш от бедата. Но и ти сам поне малко се бори, не подавай ръка на бесовете. Сам моли, повтарям, поне веднъж на ден със земен поклон Господа Той да не те остави да погинеш, а да те спаси от вечна мъка. Пожали, пожали себе си... Нали някога си я обичал. Може би и сега я обичаш. Нима не ти е жал да я измъчваш? Искай прошка от нея, ако някога я обидиш, за да ти прости и Господ. Ако ти сам не бъдеш в мир с твоите близки, то как ще се примириш с Господа?

Не се отчайвай, каквото и да си извършил. В някоя светла минута се помоли на Господа, и Той ще ти помогне и ще ти прости. С, опомни се, пожали себе си! Ела при нас. Тук ще можеш да се изповядаш, да се причастиш. Ще походиш на църква. Ще почетеш духовни книги. Вземи си отпуск и ела, или сам, или с..., както ти е по-удобно.

С, аз съм грешен човек и те желя от цялото си сърце.

А Господ хиляди пъти повече жали всеки грешник и само чака неговото обръщане, за да му прости греховете и мерзостите и да го спаси. Обърни се към Господа с молитва, покаяй се за греховете си, отдалечи се от лошите хора и от твоята проклета служба, и Господ ще те спаси. По-добре не работи никъде, но не пий и не погубвай себе си. Засега ... ще те храни, а когато поукрепнеш малко и се овладееш, Господ ще ти устрои работа, която няма да ти вреди. Ще придобиеш душевен мир, спокойствие, радост. А сега ти само страдаш и погубваш себе си, и караш и твоите близки да страдат. Ако не се обърнеш към Господа с покаяние и смирение, то още тук те очаква огромно страдание, а след смъртта - плач, скърцане със зъби, мрак, ад, неумиращ червей и неугасим огън, вечна, ужасна, непостижима и никога несвършваща мъка.

Колкото и тежко да е тук, всичко земно ще има край. А след смъртта вечността ще бъде без край, вечност или в неизказано блаженство, или в ужасна мъка. Изборът е в наши ръце. Господ желае на всички вечна радост, но никого не тегли към Себе Си насила. Ако не искаш да бъдеш с Господа в светлината и блаженството, ще отидеш при дявола във вечната тъмнина и мъка.

Всичко, което е написано тук, е несъмнена истина. Пожали себе си, С, бъди милостив към себе си... Амин.

Искрено обичащ те и желаещ ти доброто, твой приятел и отец (отец Никон)".

Писмо на една майка

„... Синът ми пиеше, понякога пиеше дни наред, после правеше пауза, за да дойде на себе си, след което всичко се повтаряше отново. Четири пъти имаше пристъпи с пълна загуба на съзнание и прехапване на езика.

Лекарите не успяха да разберат причините за всичко това. В отчаяние търсех начини да лекувам сина си и го лекувах в известното общество „Оптималист“, след това с нарколог у дома, и два пъти в клиниката на Бехтерев. Слава Богу, не сме ходили при екстрасенси, не сме попадали под подобни пагубни заблуди. Нещата стигнаха дотам, че в своето отчаяние, че ще мога да поправа нещо, аз напълно губех самообладание и контрол над себе си.

Между нас започнаха свади и скандали. Аз бях много жестокосърдечна и не разбирах, че неговата болест е духовна. Но Господ не ни остави, макар че тогава още не бяхме истински вярващи хора.

От 1991 г. започнах да ходя на църква, да нося кръст, въпреки че бях кръстена като малка и бях израснала в много религиозно семейство, но тогавашната действителност и поголовното безбожие свършиха своята работа. И Господ пак не ни остави, а през цялото време ни направляваше и вразумяваше. Постепенно, много бавно се избавях от наслагванията на миналото и се обръсах към Бога...

Скоро доведох и сина си в храма. И Господ и Неговата Пречиста Майка пак не ни изоставиха. Започна постепенното изцеление и на двамата, защото и двамата бяхме духовно болни. На изповедите синът ми принасяше покаяние със сълзи и съкрушение.

И двамата разбрахме в какъв грях (и грехове) живеем. Постепенно, с Божия помощ, много неща в нас се промениха. Синът почти не пие. Нашият духовен наставник е в течение на всички дела - на сина ми и моите, тъй като ние постоянно сме в храма, изповядваме се и се причастяваме.

Свещеникът каза на сина ми: „Обгради се със светини, като убежище от бесовете“. В неговата стая, освен многото икони, винаги има светена вода, просфори, нафора, елей (правихме си маслосвет през Великия пост), Евангелие, молитвослов. Отецът още ни посъветва всеки ден да се отбиваме в храма и да се покланяме на Кръста, за да се оградим от нечистата сила. Осветихме жилището си. Разбирам, че болестта на сина все още не си е отишла напълно и ще трябва още много време и усилия от наша страна, но с Божия помощ ние ще преодолеем нашите немощи. Най-важното е, че сме на верния път“.

Изцели ни Пресвета Богородица

(Из книгата „Иконата на Божията Майка „Неопиваща Чаша“)

„Имах голяма скръб. След войната в Афганистан синът ми в продължение на 14 години пиеше. Не беше кръстен. Аз се молах за него, когато разбрах, че само така мога да го спася. Но каква молитвеница съм аз!

Преди две години прочетох в православния календар, че във Вашия манастир има чудотворна икона на Божията Майка „Неопиваща Чаша“. У мен се появи надежда и аз се подготвих и тръгнах към Вашия манастир. Там поръчах четиредесетница и годишно поменаване. Купих иконата на Божията Майка „Неопиваща Чаша“ и акатиста, взех светена вода. През Великия пост по благословение на нашия батюшка четях акатиста всеки ден. По молитвите на Божията Майка Бог устрои всичко. Синът прие кръщение и се изцели от недъга на пианството.

Отслужете благодарствен молебен към Божията Майка „Неопиваща Чаша“.

Н. (Естония)

„След службата в армията започнах да пия често, опитвах се да пия умерено и съвсем да оставя пиенето, но нищо не се получаваше. Когато не пиех, се озлобявах против всички и едва понасях „трезвените“ дни, а след това отново се напивах „до козирката“. А през 1995 г. се лекувах при нарколога на гр. Чехов по метода „Торпедо“. Цяла година ходех в страх и броях дните до края на действието на препарата. След това, естествено, последва гигантски запой, отново лечение и „Торпедо“ за една година.

През лятото на 1996 г. посетих Висоцкия манастир по съвет на познати. Подготвих се за изповед и се причастих там. Преди това в продължение на половин година заедно с майка ходех на църква. Купих си иконата на Божията Майка „Неопиваща Чаша“ и акатиста за изцеление от пианство. Поръчах молебен в обителта за една година. Взех и пиех светена вода.

През есента на 1996 г. късно вечерта се молех у дома в кухнята пред иконата на Божията Майка „Неопиваща Чаша“, като четях акатиста и вмъквах свои думи, просейки изцеление от недъга за себе си и за всички страдащи от алкохолизъм. Незабелязано влечението към алкохола, към тази отрова, погубваща тялото и душата, изчезна напълно. До ден днешен не съм пил и капка алкохол и благодаря на Господа, на Божията Майка и на всички светии за изцелението от алкохолизма и тютюнопушенето“.

В. (Московска обл.)

Молитва към Пресвета Богородица и Приснодева Мария пред Нейната икона „Неопиваща Чаша“

О, Премилосърдна Владичице! Към Твоето застъпничество прибягваме сега, не пренебрегвай нашите моления, но милостиво чуй нас: жените, децата, майките и обладаните от тежкия недъг на пианството, и поради това отпаднали от своята майка - Христовата Църква и спасението, и изцели от тежкия недъг на пианството нашите братя, сестри и сродници.

О, Милостива Майко Божия, докосни се до техните сърца и скоро ги вдигни от греховните падения и ги приведи към спасително въздържание.

Умоли Своя Син и наш Бог Христос да ни прости нашите съгрешения и да не оттегля милостта Си от Своите люде, а да ни укрепи в трезвението и целомъдрието.

Приеми, Пресвета Богородице, молитвите на майките, проливащи сълзи за своите чедата, на жените, ридящи за своите мъже, на чедата, останали сираци, бедни и заблудени, и на всички нас, които припадаме пред Твоята икона. И да стигне този наш вопъл, по Твоите молитви, до Престола на Всевишния.

Защити ни и ни запази от примките на лукавия и от всички вражески козни, в страшния час на нашия изход ни помогни безпрепятствено да преминем въздушните митарства, по Твоите молитви ни избави от вечно осъждане, и Божията милост да ни пази във вечни векове. Амин.

Из книгатата „Православният възглед за душевните болести“ от Дмитрий Авдеев-русски православен психиатър